Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	14C/124/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1108224229
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Tulejová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2012:1108224229.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred samosudkyňou JUDr. Evou Tulejovou v právnej veci navrhovateľa: H.. H. F., bytom Š., K. zastúpený: JUDr. Dušan Ivan,advokát, Na Vršku 2, Bratislava, proti odporcovi: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, sídlom Župné nám.13, Bratislava, o náhradu škody rozhodol

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 9300 Eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vo zvyšku návrh z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom na začatie konania doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.7.2008 sa voči odporcovi domáhal zaplatenia náhrady škody za vykonanú väzbu, ktorá trvala od 26.4.2000 do 2.5.2001 a náhrady trov konania vo výške 3504,08 Eur /105564.- Sk/ ,náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 165985,28 Eur /5000 000.- Sk/,úrokov z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 210458,95 Eur od 27.8.2007 a náhrady trov konania . Návrh odôvodnil tým,že dňa 26.2.2007 si uplatnil žiadosťou u odporcu predbežné prerokovanie náhrady škody podľa ust. § 9 a nasl. Zák. 58/1969 Zb. V svislosti s jeho trestným stíhaním v celkovej výške 6 340286,42 Sk./pozostavajúcej z náhrady skutočnej škody vo výške 1054564.- Sk,náhrady straty na zárobku vo výške 1234722,42 Sk a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5000000.- Sk/.V návrhu ďalej uviedol, že uznesením ČVS : KUV-34/OVEK-2000 z 26.4.2000 začal vyšetrovateľ KÚ vyšetřovanka PZ v Bratislave trestné stíhanie a zároveň bol obvinený z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky,psychotropnej látky,jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podia ust. § 187 ods. 1,písm. b,c,d,ods. 5 písm. a Tr. Zák. a za trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa ust. § 158 ods. 1 ,písm. a,písm.b,písm.c,ods. 2 písm. A Tr. Zák. Navrhovatel ďalej uviedol,že na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.4.2000 sp. Zn. 3Nt 39/00 bol vzatý do väzby podľa ust. § 68 Tr. Por. z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm.b,c Tr. Por.Navrhovateľ si uplatnil právo na podanie sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe a Krajský súd uznesením sp. Zn. 7Ntv 33/00 zo dňa 30.5.2000 zamietol sťažnosť o prepustenie z väzby.Navrhovateľ opätovne požiadal o prepustenie z väzby a Okresný súd Bratislava I uznesením sp. Zn. 3Nt649/00 zo dňa 13.10.2000 zamietol žiadosť o prepustenie z väzby a Krajský súd uznesením sp. Zn. 7NTv58/00 zo dňa 7.11.2000 zamietol sťažnosť o prepustenie z väzby.ďalej uviedol,že uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7.11.2000 sp. Zn.1T 4/01 bola zamietnutá žiadosť o prepustenie z väzby.Uznesením Krajského súdu zo dňa 26.3.2001 bola zamietnutá žiadopsť o prepustenie z väzby a uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 2.5.2001 sp. Zn. 4To 19/2001 bol prepustený z väzby na slobodu a uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. Zn. 1T4/01 zo dňa 26.3.2001 bolo zrušené.Následne Krajský prokurátor v Bratislave podal dňa 6.2.2001 v konaní vedenom na Krajskom súde pod sp. Zn. 1Kv8/00 podľqa ust. § 176 ods. 1 Tr. por. obžalobu za trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky,psychotropnej látky,jedu a prekurzora a obchodovania

s nimi podľa ust. § 187 ods. 1, písm. B,c,d a ods. 5 písm. A Tr. Zák. a za trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podia ust. § 158 ods. 1 písm. a,b,ods. 2 písm. a Tr. Zák. Navrhovateľ uviedol,že Krajský súd Bratislava sp. Zn. 1T 4/2001 zo dňa 12.11.2004 oslobodil navrhovateľa spod obžaloby podia ust. § 226 písm. B Tr. Por. pretože skutok nie je trestným činom .Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. Zn. 3To 19/2005 bolo vzaté na vedomie späťvzatie odvolania prokurátorom a rozsudok Krajského súdu 1T 4/2001 nadobudou právoplanosť dňom 5.4.2006.Narhovateľ si uplatnil náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia vyšetrovateľa o jeho tresnom stíhaní,nesprávnym úradným postupom orgánov činných v trestnom konaní o vzatí do väzby a ponechaní vo väzbeako aj postupom vyšetrovateľa při poskytovaní informácii o trestnom stíhaní,pričom škodu si uplatňuju podľa zák. 58/1969 Zb. Návrh odôvodníl tým,že škody a nemajetková ujmu mu bola spôsobnená nezákonným rozhdnutím vyšetrovateľa o jeho trestnom stíhaní podľa ust. § 1 zák. 58/1969 Zb. V spojitosti s ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka,pričom tvrdil,že sú splnené všetky podmienky pre pre uplatnenie nároku na náhradu škody podia ust. § 1 až 4 zák. 58/1969Zb.Navrhovateľ si uplatnil náhradu škody spojenej s výkonom nutnej obhajoby vo výške 105564.- Sk vykonávaném obhajcami JUDr. Ivanom Hrebčíkom a JUDr. Dušanom Ivanom podia ust. § 36 ods. 3 Tr. Zák.,náhradu stratu na zárobku ,ktorá mu vznikla so stratou na zárobku zo služebného pomeru príslušníka policejného zboru za obdobie od vzatia do väzby 26.4.2000 až do právoplatného skončenia věci tj. do 5.4.2006.Poukázal na to,že dňom 26.6.2000 bol prepustený personálnym rozkazom ministra vnútra zo služebného pomeru Navrhovatel požadoval náhradu straty na zárobku za a to za obdobie od 26.4.2000 kedy bol vzatý do väzby do 2.5.2001,kedy bol prepustený z väzby s tým,že za obdobie od 1.5.2000 do 31.12.2000 si uplatnil 174 160.- Sk titulom ušlej mzdy,za rok 2001 si uplatnil 226720.- Sk (1.1.2001 do 1.5.2001. do bol vo väzbe ,od 15.10.2001-31.10.2001 bol zamestnaný a zarobil 38000.- Sk; ročný príjem 264720-38000=226720.- Sk / za rok 2002 si uplatnil 134682.- Sk tj. / ročný príjem 268452-133770 = 134682.- Sk /za rok 2003 si uplatnil 165772.- Sk tj. / ročný príjem 274840 -109068 Sk tj. 165 772.- Sk/za rok 2004 si uplatnil 208175.- Skt.j. /ročný príjem 296120 -29313.- Sk ,za rok 2005 si uplatnil 223944.- Sk tj. /ročný príjem 311880.- Sk-87936 =223944.-/;za rok 2006 tj. od 1.1.2006 do 5.4.2006 si uplatnil 101269,42 Sk tj./ ročný príjem 101,270-0,58=101269,42 Sk/ a nemajetkovú ujmu vo výške 5000000.- Sk na základe čl. 5 ods. 4 Dohovoru a § 11 a nasl. Občianskeho Zákonníka.Tvrdil,že väzba a celé trestné stíhanie boli od počiatku nezákonné,vykonštruované,dľžka väzby bola neprimeraná a zasiahlo to do jeho práva na súkromie,rodinného života ,dôstojnosti ,osobnej cti a dobrej povesti.Poukázal na to,že celé trestné konanie bolo založené na nezákonne získaných dôkazoch a aj postup orgánov činných v trestnom konaní bol vykonaný contra legem.

Odporca v písomnom stanovisku zo dňa 4.9.2008 uviedol,že uznáva právny titul pre odškodnenie navrhovateľa za trovy obhajoby a za stratu na zárobku podľa zák. 58/1969 Zb. Z titulu jeho právoplatného oslobodenia spod obžaloby rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.11.2004 sp. Zn. 14T 4/2001,právoplatným dňom 5.4.2006. Návrh v časti nemajetkovej ujmy vo výške 5000000.- Sk žiadal zamietnuť s poukazom na to, že pre priznanie nemajetkovej ujmy nie je preukázaný právny nárok podľa zák. 58/1969 Zb. ani podľa Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Poukázal na to,že neprichádza do úvahy ani náhrady nemajetkovej ujmy podľa článku 5 ods. 5 Dohovoru s tým,že navrhovatel nebol vzatý do väzby protiprávne a protiprávnost väzby nebola preukázaná ani unesením Najvyššieho súdu SR v uznesení sp. zn. 4To 19/2001 zo dňa 2.5.2001.Ďalej žiadal zamietnuť požadované úroky navrhovateľom z dôvodu,že sa nejedná o právny vzťah medzi dlžníkom a veriteľom definovaný v ust. § 517 Občianskeho Zákonníka.Odporca na pojednávaní dňa 15.3.2011 vzniesol námietku premlčania s tým, že navrhovatel si uplatnil právo na náhradu škody z titulu nezákonej väzby / § 5 zák. 58/1969 Zb./a lehota na uplatnenie práva v zmysle ust. § 23 zák. 58/1969 Zb. a lehota na uplatnenie práva na náhradu škody začala plynúť dňom 6.4.2006 ,trvala 1 rok a je predlžená o dobu 6 mesiacov, kedy navrhovatel si uplatnil předbežné prednennie nároku a lehota na uplatnenie práva uplynula dňom 6.10.2007,pričom navrhovatel podal návrh na súd až dňa 23.7.2008.Naviac poukázal na nedostalok pasívnej legitimácie podľa ust. § 9 ods. 1 písm. D zák. 58/1969 Zb.v konaní z dôvodu, že navrhovatel si uplatňuje náhradu škodu ,ktorú odvíja od personálneho rozkazu Ministra vnitra SR zo dňa 23.6.2000,pričom takýto personálny rozkaz nebol zrušený a naďalej je v platností.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov pojednávania, spisom spisu Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1T 4/01, listinnými dôkazmi založenými v spise a ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Súd z trestného spisu Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 1 T 4/01 zistil, uznesením ČVS : KUV-34/ OVEK-2000 z 26.4.2000 začal vyšetrovateľ KÚ vyšetřovania PZ v Bratislave trestné stíhanie a zároveň bol obvinený z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky,psychotropnej látky,jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podia ust. § 187 ods. 1,písm. b,c,d,ods. 5 písm. a Tr. Zák. a za trestný čin zneužívania právomoci veřejného činiteľa podia ust. § 158 ods. 1 ,písm. a,písm.b,písm.c,ods. 2 písm. A Tr. Zák.

Súd zistil,že na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.4.2000 sp. Zn. 3Nt 39/00 bol navrhovateľ vzatý do väzby podia ust. § 68 Tr. Por. z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm.b,c ods. 2 Tr. por.Väzba začala 26.4.2000 o 19.50 hod. a bude sa vykonávať v ÚZJVS Bratislava..
Navrhovateľ si uplatnil právo na podanie sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe a Krajský súd uznesením sp. Zn. 7Ntv 33/00 zo dňa 30.5.2000 zamietol sťažnosť o prepustenie z väzby.

Súd zistil ,že navrhovateľ opätovne požiadal o prepustenie z väzby a Okresný súd Bratislava I uznesením sp. Zn. 3Nt649/00 zo dňa 13.10.2000 zamietol žiadosť navrhovateľa o prepustenie z väzby a Krajský súd uznesením sp. Zn. 7NTv58/00 zo dňa 7.11.2000 zamietol sťažnosť navrhovatela o prepustenie z väzby.

Súd zistil,že uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7.11.2000 sp. zn.1T 4/01 bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o prepustenie z väzby.

Uznesením Krajského súdu zo dňa 26.3.2001 bola zamietnutá žiadosť o prepustenie z väzby a uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 2.5.2001 sp. Zn. 4To 19/2001 bol prepustený z väzby na slobodu a uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. Zn. 1T4/01 zo dňa 26.3.2001 bolo zrušené.

Krajský prokurátor v Bratislave podal dňa 6.2.2001 v konaní vedenom na Krajskom súde pod sp. Zn. 1Kv8/00 podľa ust. § 176 ods. 1 Tr. Por. obžalobu za trestný čin nedovoleném výroby a držby omamném látky,psychotropnej látky,jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podia ust. § 187 ods. 1, písm. B,c,d a ods. 5 písm. A Tr. Zák. a za trestný čin zneužívania právomoci veřejného činiteľa podia ust. § 158 ods. 1 písm. a,b,ods. 2 písm. a Tr. Zák.

Súd zistíl,že Krajský súd Bratislava sp. Zn. 1T 4/2001 zo dňa 12.11.2004 oslobodil navrhovateľa spod obžaloby podia ust. § 226 písm. B Tr. por. pretože skutok nie je trestným činom .Rozsudok nadobudou právoplatnosť dňom 5.4.2006.

Krajský prokurátor po doručení rozsudku dňa 3.12.2004 podal dňa 7.12.2004 odvolanie s tým,že dôvody odvolania doplní v osobitnom podaní.

Dňa 18.11.2005 podal Krajský súd doplnené dôvody odvolania a vec bola dňa 14.2.2005 predložená na Nejvyšší súd SR.

NS SR stanovil termín verejného zasadnutia dňa 5.4.2006.

Generálny prokurátor písemným podaním zo dňa 31.3.2006 zobral odvolanie podané prokurátorom Krajském prokuratúry zo dňa 3.12.2004 proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. Zn. 1T 4/2001 zo dňa 12.11.2004 späť.

Najvyšší súd SR uznesením sp. Zn. 3To 19/2005 zo dňa 5.4.2006 rozhodol,že podia ust. § 250 ods. 4 Tr. Por. Predseda senátu odvolacieho súdu berie na vedomie späťvzatie odvolania prokurátora.

Personálnym rozkazom ministra vnútra SR zo dňa 23 .6. 2000 č. 205 došlo k skončeniu služebného pomeru s navrhovateľom dňa 26.6.2000,kedy mu bol personálny rozkaz doručený.Dôvodom skončenia služebného pomeru bolo úmyselné porušenie služobnej prísahy služobnej povinností zvlášť hrubým spôsobom,pričom konal v rozpore s úlohami PZ na úseku boja proti drogám v úmysle získať finančný prospech,ponúkol ju kolegovi na odpredaj,ktorú mal nelegálône zadovážiť a prechovávat ju. Podľa dôvodov rozhodnutia hodnota heroinu na čiernom trhu bola určená 6 690 000.- Sk .

Minister vnútra SR dňa 11.8.2000 č. k. KM - 75/PK -2000 rozklad voči personálnému rozkazu zamietol a rozhodnutie potvrdil.

Navrhovateľ si uplatnil dňa 14.9. 2000 žalobou preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. k. KM - 75/PK -2000 zo dňa 11.8.2000 .

Rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. Zn. 7 Sž 152/00 zo dňa 12.12.2000 súd žalobu zamietol a súčasne vyslovi,že žalobca nemá právo na náhradu trov konania.
Ústavný súd SR uznesením sp. Zn. III.ÚS 263/06 -14 zo dňa 23.6.2006 odmietol sťažnosť navrhovateľa ako podanú oneskorene voči porušeniu základných práv v spojitosti s personálním rozkazom ministra vnútra SR.

Súd zistil, že navrhovateľ si uplatnil u odporcu predbežné prejednanie nároku a to žiadosťou zo dňa 27.2.2007,avšak bezúspešne.

Súd z výsluchu navrhovateľa zistil,že u policie bol od roku 1988 a v roku 1996 pôsobil v Národnom protidrogovom útvare,kde zastával rôzne funkcie.Pôsobil na úseku starší referent špecialista ,neskôr vedúci oddelenia na protidrogovej službe. Uviedol,že dňa 26.4.2000 bol v službe a na základe výzvy sa dostavil na centrálu národnej protidrogovej jednotky,kde sa dostavila inšpekcia a vyšetrovateľ a bolo mu vznesené obvinenie a boli vykonané s tým ďalšie úkony a domové prehliadky,pričom sa nič nenašlo..Uviedol,že mu bol ustanovený advokát JUDr. Lehoťan,neskôr si zvolil advokáta Ivana Hrebčíka.Ďalej uviedol, že účelom domovej prehliadky bolo nájsť zlato, zbrane, drogy ale sa nič nenašlo.Poznamenal,že u neho doma sa našli zbrane, avšak to boli poľovnícke, ktoré mal od otca a boli riadne dokladované.Vo väzbe bol 372 dní,bola to kolúzna väzba a zasiahlo to do jeho práv a súkromia a slobody, pričom väzbu veľmi ťažko znášal a niesol.Uviedol,že väzba mala vply na jeho zdravotný stav,ktorý sa zhoršil a obmedzenie slobody malo vplyv na jeho súkromie,zdravie a zasiahlo to aj rodinu.Naviac boli poskytované informácie v tlači a v médiach s tým,že v prípade dokazania viny by mu hrozil trest odňatia slobody v rozpätí od 3-10 rokov.Tvdil,že takéto mediálne informácie mali vplyv na vývoj kauzy ako aj vplyv na okolie.Tvrdil,že najväčším zásahom bolo obmedenie osobnej slobody a zasiahlo to najbližšiu rodinu,jeho matku a sestru,ktorá je tiež policajtkou.Tvrdil,že vplyvom týchto udalostí ho opustila aj jeho priateľka.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi. (§ 27 ods.2 zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov)

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli. (§1 ods.1 zákon č.58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom.)

Ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť. (§3 zákon č.58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom)

Právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má voči štátu ten, na kom bola väzba vykonaná, ak bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené alebo ak bol spod obžaloby oslobodený. (§5 ods.1 zákon č.58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom)

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom. Ak ide o rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, ako aj v konaní pred

štátnym notárstvom alebo miestnym ľudovým súdom, je ústredným orgánom Ministerstvo spravodlivosti tej republiky, na území ktorej má sídlo orgán, ktorý rozhodol v prvom stupni. (§9 ods. 1 zákon č.58/1969 Zb o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom.)

Ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. (§10 zákon č.58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom)

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia. (§18 ods. 1 zákon č.58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom)

Ak je potrebné nárok predbežne prerokovať na ústrednom orgáne (§ 9 ods. 1), premlčacia doba odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však po dobu šiestich mesiacov, neplynie. (§22 ods. 3 zákon č.58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom)

Právo na náhradu škody podľa prvej časti druhej hlavy sa premlčí za rok odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť oslobodzujúce rozhodnutie alebo rozhodnutie odsudzujúce na miernejší trest alebo rozhodnutie, ktorým bolo trestné konanie zastavené. (§23 zákon č.58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom)

Podľa článku čl.5 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom:
a) zákonné uväznenie po odsúdení príslušným súdom;
b) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie osoby preto, že sa nepodrobila rozhodnutiu vydanému súdom podľa zákona, alebo preto, aby sa zaručilo splnenie povinnosti ustanovenej zákonom;
c) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak sú oprávnené dôvody domnievať sa, že je potrebné zabrániť jej v spáchaní trestného činu alebo v úteku po jeho spáchaní;
d) iné pozbavenie slobody maloletého na základe zákonného rozhodnutia na účely výchovného dohľadu alebo jeho zákonné pozbavenie slobody na účely jeho predvedenia pred príslušný orgán;
e) zákonné držanie osôb, aby sa zabránilo šíreniu nákazlivej choroby, alebo duševne chorých osôb, alkoholikov, narkomanov alebo tulákov;
f) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhostenie alebo vydanie.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané a nesporné,že uznesením ČVS : KUV-34/ OVEK-2000 z 26.4.2000 začal vyšetrovateľ KÚ vyšetrovania PZ v Bratislave trestné stíhanie a zároveň bol obvinený z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky,psychotropnej látky,jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa ust. § 187 ods. 1,písm. b,c,d,ods. 5 písm. a Tr. Zák. a za trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa ust. § 158 ods. 1 ,písm. a,písm.b,písm.c,ods. 2 písm. a Tr. Zák. V konaní bolo nesporné,že na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.4.2000 sp. Zn. 3Nt 39/00 bol navrhovateľ vzatý do väzby podľa ust. § 68 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm.b,c ods. 2 Tr.por. Väzba začala 26.4.2000 o 19.50 hod. a bola vykonávaná v ÚZJVS Bratislava. V konaní bolo nesporné,že navrhovatel využil svoje právo na podanie sťažnosti voči rozhodnutiu súdu o väzba a Krajský súd uznesením sp. Zn. 7Ntv 33/00 zo dňa 30.5.2000 zamietol sťažnosť o prepustenie z väzby. Počas konania naďalej navrhovatel využíval svoje práva a požiadal o prepustenie z väzby a Okresný súd Bratislava I uznesením sp. Zn. 3Nt649/00 zo dňa 13.10.2000 zamietol žiadosť navrhovateľa o prepustenie z väzby a Krajský súd uznesením sp. Zn. 7NTv58/00 zo dňa 7.11.2000 zamietol sťažnosť navrhovatela o prepustenie z väzby. Bolo nesporné,že uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7.11.2000 sp. zn.1T 4/01 bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o prepustenie z väzby. Uznesením Krajského súdu zo dňa 26.3.2001 bola zamietnutá žiadosť o prepustenie z väzby a uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 2.5.2001 sp. Zn. 4To 19/2001

bol prepustený z väzby na slobodu a uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. Zn. 1T4/01 zo dňa 26.3.2001 bolo zrušené.V konaní bolo nesporné,že väzba navrhovateľa trvala od 26.4.2000 do 2.5.2001, kedy bol prepustený z väzby ,avšak bol trestné stíhaný na slobode. Rozhodnutie o väzbe v súvislosti s trestným konaním, ktorým mala navrhovateľovi vzniknuť škoda a nemajetková ujma, bolo vydané pred 1.7.2004 a súd posudzoval nárok navrhovateľa v zmysle § 27 zákona č. 514/2003 Z.z. a je potrebné aplikovať podľa zákona č. 58/1969 Zb. Navrhovatel si uplatnil v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. nárok na náhradu škodu za väzbu v období od 26.4.2000 do 2.5.2001, pričom za obdobie od 1.5.2000 do 31.12.2000 si uplatnil náhradu škody vo výške 174160 .- Sk a za obdobie od 1.1.2001 do 2.5.2001 by predstavoval nárok navrhovateľa na náhradu škody vo výške 88240.- SK /264720 : 12 = 22060.- Skt.j. představuje priemerný plat 22060 SK a za 2 dni 1423,22 Sk tj. 1423+4x22060=89663.- SK/. Súd vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania odporcom dospel k záveru ,že námietka odporcu týkajúca sa premlčania náhrady škody straty na zárobku za vykonanú väzbu je dôvodná. Súd v tomto smere poukazuje na to,že lehota na uplatnenie práva mna náhradu škody v zmysle ust. § 23 zák. 58/1969 Zb.začala plynúť navrhovateľovi dňom 6.4.2006 kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. Zn. 1T 4/2001 zo dňa 12.11.2004,ktorým oslobodil navrhovateľa spod obžaloby podia ust. § 226 písm. b Tr. por. pretože skutok nie je trestným činom .Navrhovatel podľa zákona § 23 zák. 58/1969 Zb.mal lehotu 1 rok a je predlžená o dobu 6 mesiacov, kedy navrhovatel si uplatnil předbežné prejednanie nároku a lehota na uplatnenie práva navrhovateľovi uplynula dňom 6.10.2007,pričom navrhovatel podal návrh na súd až dňa 23.7.2008,teda po lehote.Súd v tomto smere uznal námietku odporcu ako dôvodnú.Naviac navrhovatel si uplatnil náhradu straty na zárobku v súvislosti s prepustením zo služebného pomeru ,pričom zo služebného pomeru bol prepustený dňom 26.6.2000 personálnym rozkazom ministra vnútra SR ,ktorý doposiaľ nebol zrušený ani zmenený,aj keď navrhovateľ využil svoje práva ochranu služobného pomeru,avšak bezúspešne.Podľa názoru súd v tomto smere absentuje titul nezákonného rozhodnutia,pričom prepustenie nie je v príčinnej svislosti so škodou a nemožno v tomto smere priznať škodu.&preto súd návrh náhrady straty na zárobku počas väzby zamietol.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu škody z titulu ust. § 1 zák 58/1969Zb,čo možno posúdiť ako uplatnenie nárokov straty na zárobku nad rámec väzby tj. od 3.5.2001 do právoplatného skončenia trestného stíhania do 5.4.2006.Odporca namietal v konaní nedostatek pasívnej legitimácie,avšak súd sa s touto námietkou nestotožnil a namietku neuznal. Navrhovatel si uplatnil nároky a to stratu na zárobku po prepustení zo služebného pomeru personálním rozkazom ministra vnútra,ktorý mu bol doručený dňa 24.6.2000.V tomto smere súd poukazuje na to,že rozhodnutie .tj. personálny rozkaz o prepustení zo služebného pomeru zo dňa 20.6.2000 na ktoré sa odvoláva navrhovatel v konaní nebolo doposiaľ zrušené pre nezákonnost,pričom sa jedná o rozhodnutie vydané v správnom konaní .Naviac navrhovatel využil dostupné právne prostriedky na ochranu svojho práva ,avšak nedošlo k zrušeniu personálného rozkazu ministra vnútra ani rozkladom ani na základe preskúmamia žaloby Najvyšším súdom v konaní sp. Zn. 4 Sž 3/2004 a sťažnosť navrhovateľa pre porušeni základných práv smerujúca voči personálnemu rozkazu bola Ústavným súdom zamietnutá .Keďže personálny rozkaz o prepustení zo služebného pomeru nebol doposiaľ zrušený pre nezákonnosť,tak tak nie je daný nárok navrhovateľa na stratu na zárobku nad rámec väzby. Súd návrh nahrady straty na zárobku za obdobie nad ramec väzby od 3.5.2001 od 5.4.2006 zamietol jako nedôvodný.

V konaní je ďalej nesporné,že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. Zn. 1T 4/2001 zo dňa 12.11.2004 oslobodil navrhovateľa spod obžaloby podia ust. § 226 písm. B Tr. por. pretože skutok nie je trestným činom .Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 5.4.2006.
V tomto konaní bolo nesporné, že navrhovateľ si požiadal žiadosťou o o odškodnenie zo dňa 27. 2. 2007 a predbežné prerokovanie návrhu podľa § 1 až 3,4 ods. 1, 18 ods. 1 zák. 58/1969 Zb.

Zmyslom právnej úpravy zodpovednosti štátu obsiahnutej v zákone. č. 58/1969 Zb. je, aby každá zákonom predpokladaná majetková ujma spôsobená nesprávnym a nezákonným zásahom štátu proti fyzickej osobe bola odčinená. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, t.j. takého rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, ďalej existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou nezákonným rozhodnutím.

Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti začatia trestného stíhania, je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery, prijaté v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb., sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné.

Vykonaným dokazovaním mal súd jednoznačne preukázané, že nárok navrhovateľa na náhradu škody straty na zárobku počas väzby od 26.4.2000 do 2.5.2001 ako aj náhradu trov konania spojených s väzbou pre vznesenú námietku premlčania odorcom je nedôvodný pretože nebol uplatnený riadne a včas v zmysle ust. § 23 zák. 58/1969 Zb.V zmysle § 9 ods.1 zák. 58/1969 Zb. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako je nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom, t.j. Ministerstvom spravodlivosti. V zmysle § 10 zák. 58/1969 Zb. ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho uspokojenej časti na súde. Súd má za to, že posudzovaná lehota v uvádzanom prípade začala plynúť dňom 5.4.2006. V zmysle § 23 zák. 58/1969 Zb. sa právo na náhradu škody premlčí za rok odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť oslobodzujúce rozhodnutie. Z uvedeného vyplýva jednoznačný záver, že navrhovateľ mal nárok uplatniť náhradu škody na Ministerstve spravodlivosti SR do 5.10.2006 a na príslušnom súde do 5.10.2007. Súd návrh navrhovateľa zamietol pretože lehota na uplatnenie práva mu uplynula na súde dňom 5.10.2007,pričom navrhovateľ návrh na súd podal až dňa 23.7.2008 teda po lehote.

Základnou podmienkou pre uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonný rozhodnutím podľa § 1 a § 4 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. je zrušenie alebo zmena rozhodnutia príslušným orgánom pre nezákonnosť. Otázku nezákonnosti preto nie je možné riešiť ako otázku predbežnú. Rozhodnutia, ktorým bolo nezákonné rozhodnutie zrušené, musí byť právoplatné. V danom prípade navrhovateľ za nezákonné rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda, označil uznesením ČVS : KUV-34/OVEK-2000 z 26.4.2000 ktorým začal vyšetrovateľ KÚ vyšetřovania PZ v Bratislave trestné stíhanie a ktorým bolo vznesené obvinenie z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky,psychotropnej látky,jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podia ust. § 187 ods. 1,písm. b,c,d,ods. 5 písm. a Tr. Zák. a za trestný čin zneužívania právomoci veřejného činiteľa podia ust. § 158 ods. 1 ,písm. a,písm.b,písm.c,ods. 2 písm. A Tr. Zák. a uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3 Ntv 39/00 zo dňa 26.4.2000, ktorým bol vzatý do väzby. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by niektoré z takto označeným rozhodnutí bolo zrušené pre nezákonnosť, a preto nie je preto splnený základný predpoklad pre úspešnosť žaloby na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľa v predmetnom trestnom stíhaní zastupoval advokát JUDr. Ivan Hrebčík, ktorý trovy zastúpenia navrhovateľovi vyúčtoval v sume 52 420 .- Sk a trovy vyučtoval aj právny zástupca JUDr. Dušan Ivan vo výške 53 144 .-Sk,pričom neboli navrhovateľom predložené faktúry ani doklady v uvedenej výške o zaplatení.Navrhovateľ preukázal príjmovým pokladničným dokladom č. 674 zaplatenie sumy 25.000 .- Sk ,pričom platba bola hradená E. C. F. dňa 3.4.2001 a bola evidovaná ako platba resp. záloha na zastupovanie vo veci č. 34/01 - T. Predmetná suma preukazujúca zaplatenie 25 000 Sk dňa 3.4.2001 predstavuje trovy obhajoby ,ktoré však navrhovatel uplatnil spolu so stratou na zárobku počas väzby po lehote,preto nebolo možné priznať trovy obhajoby,ktoré boli zaplatené.Ďalšie trovy obhajoby ,ktoré si uplatnil nepreukázal,že ich zaplatil a nepredložil doklad o zaplatení,preto ich nebolo možné priznať. Súd uplatnená trovy obhajoby zamietol ako nepreukázané.

Súd na základe vykonaného dokazovania, na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.4.2000 sp. Zn. 3Nt 39/00 bol navrhovateľ vzatý do väzby podľa ust. § 68 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm.b,c ods. 2 Tr. Por.Väzba začala 26.4.2000 o 19.50 hod. a bola vykonávaná v ÚZJVS Bratislava. V konaní bolo nesporné,že navrhovatel využil svoje právo na podanie sťažnosti voči rozhodnutiu súdu o väzba a Krajský súd uznesením sp. Zn. 7Ntv 33/00 zo dňa 30.5.2000 zamietol sťažnosť o prepustenie z väzby. Počas konania naďalej navrhovatel využíval svoje práva a požiadal o prepustenie z väzby a Okresný súd Bratislava I uznesením sp. Zn. 3Nt649/00 zo dňa 13.10.2000 zamietol žiadosť navrhovateľa o prepustenie z väzby a Krajský súd uznesením sp. Zn. 7NTv58/00 zo dňa 7.11.2000 zamietol sťažnosť navrhovatela o prepustenie z väzby. Bolo nesporné,že uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7.11.2000 sp. zn.1T 4/01 bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o prepustenie z väzby. Uznesením Krajského súdu zo dňa 26.3.2001 bola zamietnutá žiadosť o prepustenie z väzby a uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 2.5.2001 sp. Zn. 4To 19/2001 bol prepustený z väzby na slobodu a uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. Zn. 1T4/01 zo dňa 26.3.2001

bolo zrušené. To znamená, že navrhovateľ nebol pozbavený slobody zo žiadneho dôvodu uvedeného v čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a má preto má podľa ods. 5 nárok na odškodnenie aj keď zákon 58/1969 Zb nárok na nemajetkovú ujmu nepriznává,avšak súd s poukazom na ust. Čl. 5 ods. 1 Dohovoru má navrhovatel nárok na odškodnenie nemajetkovej ujmy. V konaní bolo nesporné,že väzba navrhovateľa trvala od 26.4.2000 do 2.5.2001, tj. 372 dní ,pričom trestné stíhanie trvalo u navrhovateľa od 26.4.2000 do 5.4.2006 právoplatného oslobodzujúceho rozsudku Krajským súdom v bratislave sp. Zn. 1T 4/2001 zo dňa 12.11.2004 ,ktorý sa stal právoplatným dňa 5.4.2006 tj. 6 rokov 4 mesiace a 5 dní .Tieto okolnosti súd považoval za nesporné.Súd mal v konaní za preukázané, že väzba navrhovateľa bola závažným zásahom do osobnej slobody navrhovateľa, ktorý mal dopad na jeho osobnostný ,rodinný , profesionálny život a je veľkým zásahom do slobody a súkromia,zdravia .Naviac obmedzenie slobody v takomto rozsahu sa považuje za vážny zásah do skromného života navrhovateľa,jeho cti a a dobrej povesti.

Naviac v súvislosti so zadržaním navrhovateľa navrhovateľ bol vystavený enormnému mediálnemu tlaku, v dennej tlači a to denníku Nový čas z 28.4.2000,kde na titulnej strane bol nadpis v znení : „Obvinenému policajtovi hrozí kvůli 140 gramom drogy trest až 15 rokov ako aj ďalší podtitulek „Ponúkal člen protidrogovém jednotky na predaj heroin ? „ Ďalšou skutočnosťou s podaním obžaloby dňa 28.2.2001 bola zveřejněná informácie cez TASR s titulkom „ príslušník protidrogovej jednotky chcel obchodovať s heroínom „ide o informácie ,ktoré poskytujú podia § 8a Tr. Por. Orgány činné v trestnom konaní a ktoré boli zásahom do práv navrhovateľa.Z rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. Zn. 1T 4/2001 zo dňa 12.11.2004 vyplýva,že navrhovateľ bol oslobodený spod obžaloby Krajskej prokuratúry Bratislava sp. Zn. 1Kv 8/2000 zo dňa 5.2.2001 pre strestný čin nedovoleném výroby a držby omamném látky,psychotropnej látky,jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. B,c,d,ods.5písm. aTr. Zák. a trestný čin zneužívania právomoci veřejného činiteľa podľa § 158 ods.1 písm. A,b,ods.2 písm. A Tr. Zák. z dôvodu,že skutok uvedený v obžalobe nie je trestným činom. Z odôvodnenia vyplýva,že v celej prejednávanej trestnej veci vzhľadom na prípravné konanie / výsluchy svedkov/ boli vykonané nezákonným spôsobom a neboli realizované v zmysle ust. § 99 Tr.a dôkazy -zvukové nahrávky /5 mikrokaziet/ neboli realizované podľa § 88 e Tr. Por. a ide o nedostatek dôkazov,ktoré by svedčili o vine obžalovaného teda navrhovateľa.Zo záverov je jednoznačne vyplýva,že skutok sa stal,avšak nie je trestným činom. Možno uviesť,že navrhovatel nebol disciplinárne riešený počas služebného pomeru a zastával funkci staršieho referenta a bol vedúci skupiny.Súd pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy súd vychádzal z čl. čl.5 ods.5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého každý kto sa stal obeťou zatknutia alebo zadržania v rozpore s týmto článkom má nárok na odškodnenie. Navrhovateľ si nárok na toto odškodnenie uplatnil ako nemajetkovú ujmu uplatnil vo výške 5.000.000,- Sk Súd pri výpočte výšky priznanej nemajetkovej ujmy vychádzal z takto uplatneného nároku a uplatnený nárok rozpočítal na obdobie trvania trestného stíhania, na jednotlivé roky, mesiace a dni. Obvinenie navrhovateľovi bolo vznesené uznesením zo dňa 26.4.2000,v a rozsudkom 26.4.2000, väzba navrhovateľa trvala od 26.4.2000 do 2.5.2001, tj. 372 dní do 5.4.2006 právoplatného oslobodzujúceho rozsudku Krajským súdom v Bratislave sp. Zn. 1T 4/2001 zo dňa 12.11.2004 ,ktorý sa stal právoplatným dňa 5.4.2006. Možno uviesť,že trestné stíhanie navrhovateľa trvalo 5 rokov,11 mesiacov a 21 dní, spolu 1876 dní.V predmetnej veci si navrhovateľ uplatnil nemajetkovú ujmu vo výške 2665,2452 Sk denne. Navrhovateľ bol vo väzbe 372 dní ,pričom náhrada nemajtkovej ujmy na 1 deň by podľa navrhovateľa predstavovala na 1 deň sumu 2665 Sk/88,64 Eur/, tj. 372 x 2665=991380.- Sk t.j. 32907,78 Eur. Súd vzhľadom na okolnosti zásahu,závažnosti ujmy do práv na ochranu osobnosti u navrhovateľa,obmedzenie osobnej slobody ako aj skutočnosť,že skutok za ktorý bol trestne síhaný nie je trestným činom,ktorý navrhovatel nepoprel ako aj to ,že dôkazy v trestnom konaní boli vykonané contra legem priznal navrhovateľovi nemajetkovú ujmu vo výške 9300 Eur ,pričom na 1 deň väzby představuje 25 Eur nemajetkovej ujmy . Súd návrh narhovateľa vo zvyšku na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol ako nedôvodný pretože neboli splnené podmienky pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy.

Súd návrh zamietol aj pokiaľ ide o úroky z omeškania a uznal argumentaciu odporcu,že nejde o vzťah medzi dlžníkom a veriteľom v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
/ §205 ods. 1 O.s.p. /
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté o veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
/ § 205 ods. 2 O.s.p. /